

i nærværende Lovforslag indeholdte Bestemmelser foreslaas tillagt Handelsministeren, er det en naturlig Konsekvens heraf, at Handelsministeren som foreslaaet i nærværende Paragrafs 2. Stk. i givet Tilfælde hos et Selskab kan forlange de yderligere Oplysninger, som maatte findes fornødne til Bedømmelse af Regnskabet.

Om Overskuddets Anvendelse.

Til § 46.

Da det har vist sig, at der i flere af de i de seneste Aar standsede Forsikrings-selskabers Vedtægter har været Bestemmelser, hvorefter saavel Direktion som Bestyrelse var lønnet med Andel i Selskabernes Bruttoindtægt, hvad der har medvirket til letsindig Administration og derved til Tab for Selskaberne, har man ment at maatte foreslaa, at en saadan Fremgangsmaade for Fremtiden forbydes, saaledes at Bestyrelse og Direktion kun kan oppebære Andel i den Nettofortjeneste, Regnskabet udviser, efter at vedtægtsmæssige Afskrivninger har fundet Sted, og uafskrevet Underskud fra tidligere Aar er dækket. At foreskrive, at ogsaa vedtægtsmæssige Henlæggelser skal have fundet Sted, inden Tantième beregnes, synes ikke rimeligt, i alt Fald ikke for Direktionens Vedkommende, men saadan Bestemmelse kan naturligvis træffes i et Selskabs Vedtægt. Det har været overvejet at foreslaa Bestemmelse om, at Bestyrelsesmedlemmer kun maa lønnes med fast Vederlag, men man har dog ikke ment det gennemførligt at optage en saadan Regel i Lovforslaget.

Til § 47.

Da et nystiftet Aktieselskab — for ny-stiftede gensidige Selskaber se Reglen i § 23, 2. Stk. — i de første Aar har Brug for det mulige Overskud, Virksomheden indbringer, til Konsolidering af Selskabet, har man, byggende paa de Erfaringer de seneste Tiders Sammenbrud af unge Forsikrings-selskaber har givet, anset det for rettest at foreslaa, at nye Aktieselskaber ikke i de første 3 Aar maa give højere Udbytte end 6 % p. a. til Aktionærerne og ikke give højere Tantième til Bestyrelsesmedlemmerne og Direktører end et Beløb svarende til 2 % af den indbetalte Del af Aktiekapitalen. Resten af Overskuddet skal henlægges til Reservefondet.

Om Tilsyn med Selskaberne.

Til § 48 og § 49.

Se de indledende Bemærkninger Sp. 4901—04.

Til § 50.

Reglen svarer til Reglen i Livsforsikringsloven § 58.

Til § 51 og § 52.

Se de indledende Bemærkninger Sp. 4899.

Til § 53.

Reglen svarer til Reglerne i Banklovens § 16 og Sparekasselovens § 16.

Til § 54.

Bestemmelsen giver ikke Anledning til særlige Bemærkninger.

Udenlandske Forsikrings-selskaber.

Til § 55.

Efter den foreslaaede Regel har udenlandske Selskaber kun Ret til her i Landet at paabegynde Forsikringsvirksomhed, for saa vidt der i det paagældende udenlandske Selskabs Hjemland gives danske Selskaber Adgang til at drive Virksomhed under ikke væsentligt strengere Betingelser, saaledes at der kan siges at foreligge Gensidighed.

Udenlandske Selskaber, der ikke er Aktieselskaber, bør dog — da man maa være berettiget til at undekaste deres Forhold en nærmere Undersøgelse — have en særlig Tilladelse fra Handelsministeren. I denne Forbindelse undlader man ikke at gøre opmærksom paa, at „Gesellschaft mit beschränkter Haftung“ efter nugældende aktieretlig Praksis anses som Aktieselskab.

Til § 56.

Ved den foreslaaede Regel tilsigtes den Ændring i den efter Aktieselskabslovens § 44 gældende Bestemmelse, at udenlandske Forsikrings-selskaber ikke behøver at føre Betegnelsen „udenlandsk“. Det er nok, at Nationaliteten angives. En saadan Angivelse kan ske ved Optagelse saavel af Hjemlandets Navn — som Substantiv eller Adjektiv — i Forretningsafdelingens Firma, som af Navnet paa det paagældende Selskabs Hjemby, naar dette er et almindeligt kendt geografisk Navn, og der iøvrigt ikke derved kan blive Anledning til Misforstaaelser.

Til § 57.

Reglen i Paragraffens 1. Stk. om, at et udenlandsk Selskab, der vil drive Virksomhed her i Landet, skal vælge en Befuldmægtiget til at drive Virksomheden paa dets Vegne, stemmer med Fimaloven af 1. Marts 1889 § 16 og Aktieselskabslovens § 42. Derimod har Reglen i Paragraffens 2. Stk. om, at intet Selskab maa have